

3r COMITÈ NACIONAL DEL 15è MANDAT

A Barcelona, el dia 27 de febrer de 2019, la Unió General de Treballadors de Catalunya ha celebrat el 3r Comitè Nacional del 15è mandat i ha aprovat la següent

RESOLUCIÓ

100 anys de la vaga de La Canadenca i la conquesta de la jornada laboral de 8 hores.

L'any 1919, ara fa 100 anys, va tenir lloc una de les conquestes laborals més importants de la història, la de la jornada laboral de vuit hores. Una reivindicació obrera des d'inicis del segle XIX, des de la fundació de la UGT l'any 1888.

A la participació de la manifestació del primer Primer de maig, l'any 1890, la UGT ja reclamava entre altres coses, l'aprovació de l'estatut del treballador i la regulació de la jornada laboral: vuit hores per treballar, vuit hores per conciliar i vuit hores per descansar.

La vaga de La Canadenca i el context sociopolític de 1919 van fer de catalitzador, augmentant la velocitat dels esdeveniments que provocarien la conquesta laboral.

La Canadenca produïa electricitat i la distribuïa per l'àrea metropolitana de Barcelona. L'any 1914 era una de les empreses energètiques més importants de Catalunya, d'Espanya i d'Europa.

L'inici de la vaga per denunciar les dures condicions de treball que patien durant la construcció de la presa i la central de Camarasa —jornades laborals maratonianes en condicions precàries, alta accidentabilitat laboral i salaris baixos— van fer endurir les reivindicacions i les protestes.

Es va generar un conflicte laboral de gran magnitud que es va estendre de Camarasa a Lleida i després a Barcelona i altres indrets de Catalunya, en un dels moviments vaguístics més importants i exitosos de principis del segle XX.

Barcelona, sense llum, gas i electricitat, va quedar les fosques i aturada per manca d'energia per fer funcionar les botigues, els tramvies i les indústries. El Govern de l'Estat va mobilitzar l'exèrcit per intentar tornar a produir electricitat, i es van enviar tropes tant a la ciutat de Barcelona com a les centrals productores de Lleida. Els vaguistes empresonats van omplir els vaixells del port de Barcelona però també la presó Model i el castell de Montjuïc.

Paral·lelament, el 21 de gener de 1919, el Comitè Nacional de la UGT, amb Largo Caballero de secretari general, va exigir l'aprovació del Código del Estatuto del Trabajo i la regulació de la jornada laboral de 8 hores.

La manca de diàleg per part de l'Estat i les pressions de la patronal, d'una banda, i el cansament de la classe treballadora davant tanta injustícia, d'una altra, van provocar una vaga general i una inestabilitat social que, finalment, va conduir a l'establiment, el 3 d'abril de 1919, de la jornada laboral de vuit hores a Espanya i al reconeixement de la capacitat de negociació dels sindicats, amb la readmissió de les persones acomiadades, l'alliberament de la majoria dels presos i el pacte d'increments salarials. Però també va bastir un intangible molt important, essencial per als temps que vindrien: el sentiment de pertinença de classe, de classe treballadora.

Per tot aquest bagatge de lluites acumulades, forjades també pels primers sindicalistes ugetistes, el comitè nacional de la UGT de Catalunya resol el següent:

- Avui, 100 anys després, veiem com la vaga de La Canadenca i la conquesta de la jornada laboral de 8 hores va ser gràcies a la lluita obrera del moment. Darrera de cada conquesta social des de 1888 hi ha sindicalistes de la UGT. Aquell 1919, ens va ensenyar que els drets es lluiten, es conquisten i es defensen cada dia a la feina i al carrer, que res és per sempre. Ahir, com avui, el sindicalisme és l'última trinxera de la classe treballadora.
- Reconeixem i reivindiquem que des de fa 130 anys la Unió General de Treballadors i la jornada de 8 hores són patrimoni de la classe treballadora.